

Joyce DiDonato & Craig Terry

—In my solitude

Palau Grans Veus

Diumenge, 10 de gener de

2021 – 17.30 h

Sala de Concerts

Programa

Joyce DiDonato, mezzosoprano
Craig Terry, piano

Franz Joseph Haydn (1732-1809)
Arianna a Naxos, Hob. XXVIb:2

Gustav Mahler (1860-1912)
Fünf Ruckerlieder (selecció)

Ich atmet' einen linden Duft
Liebst du um Schönheit
Ich bin der welt abhanden gekommen

Johann Adolph Hasse (1699-1783)
Ària de Cleopatra “Morte col fiero aspetto”,
d'Antonio e Cleopatra

Georg Friedrich Händel (1685-1759)
Ària de Cleopatra “É pur così in un giorno /
Piangerò la sorte mia”, de *Giulio Cesare*

Giuseppe Giordani (1751-1798)

Caro mio ben (Arranjament de Craig Terry)

Alessandro Parisotti (1853-1913) –

Salvator Rosa (1615-1673)

Se tu m'ami / Star vicino (Arranjament de Craig Terry)

Duke Ellington (1899-1974)

(In my) Solitude (Arranjament de Craig Terry)

Louis Guglielmi (1916-1991) –

Marguerite Monnot (1915-1961)

La vie en rose (Arranjament de Craig Terry)

Durada del concert 60 minuts sense pausa

#nousformats #popular

Comentari

No estem sols

Convidada a impartir la lliçó inaugural del curs acadèmic del 2014 a la Juilliard School of Music and Drama, on ella mateixa es va formar i exerceix com a mestra, Joyce DiDonato va pronunciar unes paraules que, llegides avui, són una explicació perfecta del concert. Davant un auditori ple de futurs intèrprets, va dir: *“La veritat és que, en dedicar-vos a les Arts, heu escollit una vida de servei. Sou aquí per servir les paraules, el compositor, la melodia, l'autor, la progressió harmònica, el coreògraf..., però per damunt de tot i encara més important, amb cada respiració, cada pas, cada pulsació del teclat, sou aquí per servir la Humanitat. Sou servents de l'oïda que necessita un consol tranquil, i de l'ull que necessita el confort de la bellesa; servents de la ment que necessita desesperadament reposar o ser esperonada, del cor que necessita una invitació a lluitar o una comprensió silenciosa, i de l'ànima que necessita un aterratge tranquil o ser il·luminada de manera implacable i valenta”*.

Això és Joyce DiDonato i en aquest marc cal entendre el repertori que proposa en la seva primera gira del 2021, un any en què aspirem a deixar enrere temps convulsos. És una llàstima que l'adjectiu *eclèctic* estigui desgastat de tant que s'ha fet servir innecessàriament, sovint per amagar maldestrament mancances d'algun intèrpret. Si no fos per això, qualificariem d'*eclèctic* aquest recital. Però *eclèctic* en el bon sentit, l'original, que és el que es refereix al corrent filosòfic que escull la millor part de diferents doctrines per proposar punts d'entesa. La pau, l'equilibri, la confiança són eclèctics per naturalesa.

DiDonato ens proposa, doncs, un recorregut per èpoques i estils diferents, per guarir-nos d'un 2020 molt dur tot fent-nos adonar que moltes persones han patit solitud, aïllament, confinament en definitiva, abans que nosaltres. Fem-ne un repàs.

En primer lloc, tenim Arianna, abandonada per Teseu a l'illa de Naxos després d'ajudar-lo a vèncer el temut minotaure.

DiDonato ens proposa la versió del mite que va compondre Haydn, una cantata per a veu sola i instrument de teclat.

Partitura admirada per Rossini, l'obra esdevé el que avui qualificaríem d'òpera de butxaca. Una successió de recitatius i àries mostren la protagonista successivament sorpresa, ferida, atemorida i devastada en veure marxar el seu estimat.

Tot seguit, amb un sorprenent salt temporal, ens situem en els *Ruckertlieder* de Mahler. El poeta va escriure uns textos intensos, dignes fills del Romanticisme tardà, fidels als tòpics que desgrana el nostre Benet Casablanca en el seu darrer llibre, *Paisajes del Romanticismo musical*. El recull el formen cinc cançons, i les tres que ens interpretarà aquesta nit que ens transporten a l'aroma del til·ler, al desig d'amor etern, i també, és clar, a la premonició de la mort.

Ja a la segona part trobem dues visions de Cleopatra, la reina d'Egipte que malgrat els seus dots intel·lectuals i de govern va passar a la història sobretot per la seva relació amb el triumvir i cònsol romà Marc Antoni.

La Cleopatra de Hasse proclama que no té por de morir, si pot fer-ho damunt del tron des d'on ha regnat. L'ària que escoltarem pertany a una breu serenata per a dues veus en què Hasse posa música als darrers moments dels dos amants. Hasse, avui massa oblidat, va ser un dels compositors més coneguts del seu temps, gràcies a melodies com aquesta, en què els cromatismes ascendents confereixen al text una tensió increïble i, al mateix temps, brinden al cantant l'oportunitat de lluir-se en piruetes vocals pròpies de l'estil de l'època. L'empremta del mestre de Hasse, el gran Nicola Porpora, es deixa sentir a cada compàs.

Al seu costat, la Cleopatra de Händel se'ns mostra ja derrotada, però tot i així manté viu l'esperit de revenja. Jura que després de la mort seguirà perseguint els culpables del seu dramàtic final. “Piangerò la sorte mia” ha esdevingut una de les àries icòniques del compositor, i també de la pròpia Joyce DiDonato.

La part final del concert és un recull de cançonetes de van del segle XVII al XX, i que tenen com a denominador comú els sentiments de solitud en ser lluny de la persona estimada, i els de felicitat en ser-hi a prop. Giordani, Parisotti i Rosa dialoguen amb Duke Ellington i Edith Piaf.

Si del que es tracta és de guarir ànimes, no és casual que Joyce DiDonato hagi decidit tancar aquest programa, el primer interpretat després del 2020, amb *La vie en rose*. “*Quan m'abraça i em parla a cau d'orella, veig la vida de color de rosa*”, diu la cançó. Tant de bo aquest concert sigui l'inici d'un any en què ens puguem tornar a abraçar.

Pep Gorgori, musicòleg i periodista

Biografies

©Chris Singer

Joyce DiDonato, mezzosoprano

Guanyadora de diversos premis Grammy i del Premi Olivier 2018 per la seva excel·lència en òpera, Joyci DiDonato, nascuda a Kansas, encisa el públic d'arreu del món i ha estat proclamada com “*potser la cantant més potent de la seva generació*” («New Yorker») i amb una veu “*ni més ni menys que d'or de 24 quirats*” («Times»), valoracions que la situen al màxim nivell com a intèrpret i defensora aferrissada de les arts, com també en òperes de Händel i Mozart, juntament amb la seva àmplia i aclamada discografia, i els rols de *bel canto* de Rossini i Donizetti.

Cada vegada més reclamada als circuits de concerts i recitals, darrerament ha fet residències al Carnegie Hall i al Barbican Center de Londres, a més de nombroses gires pels Estats Units, Amèrica del Sud, així com Europa i l'Àsia, i va prendre part com a solista convidada a la Last Night dels Proms.

Entre els seus concerts més destacats recentment, hi ha la col·laboració amb la Chicago Symphony Orchestra i Riccardo Muti, Berliner Philharmoniker i Sir Simon Rattle, Orchestre Révolutionnaire et Romantique i Sir John Eliot Gardiner, Philadelphia Orchestra i Yannick Nézet-Séguin, Orchestra dell'Accademia di Santa Cecilia i la National Youth Orchestra of the United States of America dirigides per Sir Antonio Papano.

En òpera, els seus rols més recents inclouen Dido de *Les troyens* a l'Staatsoper de Viena, Sesto de *Cendrillon* i Adalgisa de *Norma* a la Metropolitan Opera, *Agrippina* en concert amb Il Pomo d'Oro i Maxim Emelyanychev, germana Helen de *Dead man walking* al Teatro Real de Madrid i Barbican Centre de Londres, *Semiramide* a la Bayerische Staatsoper i Royal Opera House, i Charlotte de *Werther* a la Royal Opera House.

La seva agenda de la temporada 2019-20 inclou el debut en una nova producció d'*Agrippina* a la ROH, el retorn al Met novament amb *Agrippina* i *Werther*, i *Semiramide* al Gran Teatre del Liceu. És Perspectives Artist 19/20 del Carnegie Hall, amb actuacions amb la Chicago Symphony i R. Muti, amb Nézet-Séguin en recital interpretant *Winterreise* de Schubert, un concert de música de cambra *Joyce & friends* amb el Brentano Quartet i el pianista Bryan Wagorn, *My favorite things* amb Il Pomo d'Oro, i classes magistrals retransmeses en directe. Així mateix, amb Il Pomo d'Oro, la gira final de l'àlbum *In war & peace* per l'Amèrica del Sud i Washington DC i una altra per Europa i els Estats Units amb *My favorite things*. Altres projectes destacats d'aquesta agenda, que s'han dut a terme si no ha calgut posposar o cancel·lar per raó de la COVID-19, són una gira amb l'Orchestre Métropolitain dirigida per Nézet-Séguin, amb el darrer CD, *Songplay*, i enregistraments en concert de *Roméo et Juliette* de Berlioz amb John Nelson i l'Orchestre Philharmonique d'Estrasburg.

Artista en exclusiva d'Erato-Warner Classics, entre els guardons que ha rebut s'inclou el 2018, per *Les troyens*, l'International Opera Award en la categoria d'enregistrament, el premi d'òpera de la «BBC Magazine» i gravació de l'any de «Gramophone». Entre la seva llarga discografia figuren els recents CD *Songplay; In war & peace*, mereixedor del Premi Gramophone al millor recital 2017; *Stella di Napoli; Diva Divo*, i *Drama queens*, guanyadors del Grammy. També ha estat artista de l'any de «Gramophone» i ha rebut el guardó Recital de l'Any, així com l'admissió al Gramophone Hall of Fame.

Biografies

©Simon Pauly

Craig Terry, piano

Nascut a Tullahoma (Tennessee), es va llicenciar en música i educació musical per la Tennessee Tech University, estudis que continuà a la Florida State University i va superar un màster en música i piano col·laboratiu de la Music School de Manhattan, sota el mestratge del pianista Warren Jones.

És pianista i arranjador musical, ha guanyat el Premi Grammy i gaudeix d'una carrera internacional actuant amb els principals cantants i instrumentistes del món. Actualment és el director musical de The Patrick G. and Shirley W. Ryan Opera Center a la Lyric Opera de Chicago, després d'onze temporades com a assistent de direcció, tasca que prèviament havia dut a terme a la Metropolitan Opera gràcies al Programa de Desenvolupament de Joves Artistes Lindemann.

Ha actuat amb cantants tan reconeguts com Jamie Barton, Stephanie Blythe, Christine Brewer, Lawrence Brownlee, Nicole Cabell, Sasha Cooke, Eric Cutler, Danielle de Niese, Joyce DiDonato, Giuseppe Filianoti, Renée Fleming, Susan Graham, Denyce Graves, Bryan Hymel, Brian Jagde, Joseph Kaiser, Quinn Kelsey, Kate Lindsey, Ana María Martínez, Eric Owens, Ailyn Perez, Nicholas Phan, Susanna Phillips, Luca Pisaroni, Patricia Racette, Hugh Russell, Bo Skovhus, Garrett Sorenson, Heidi Stober, Christian Van Horn, Amber Wagner, Laura Wilde i Catherine Wyn-Rogers. I ha col·laborat com a músic de cambra amb membres de la Metropolitan Opera Orchestra, Lyric Opera of Chicago Orchestra, Gewandhaus Orchester i Pro Arte String Quartet.

La seva agenda de recitals 2020-21 inclou concerts a Nord-amèrica i Europa, amb Stephanie Blythe, Christine Brewer, J'Nai Bridges, Lawrence Brownlee, Joyce DiDonato, Christine Goerke, Jonathan Johnson, Will Liverman, Ana María Martínez, David Portillo, Patricia Racette, Hugh Russell i Laura Wilde.

És el director artístic de Beyond the Aria, un cicle de recitals molt aclamat que ja porta set temporades amb les entrades exhaurides, presentada pel Harris Theatre en col·laboració amb el Ryan Opera Center i la Lyric Opera de Chicago.

En la seva discografia figuren recentment quatre àlbums, *Diva on detour* amb Patricia Racette, *As long as there are songs* amb Stephanie Blythe, *Chanson d'Avril* amb Nicole Cabell, i el seu darrer projecte amb Joyce DiDonato, *Songplay*, per a Warner Classics, que va rebre el Premi Grammy 2020 al millor àlbum clàssic solista.

Palau Bach Fools & Lovers

DT 12.01.21
Integral de l'obra
per a clavecí
—Benjamin Alard, clavecí

DT 02.02.21
El clave ben temperat
(llibre I)
—Schaghajegh Nosrati,
piano

DJ 25.02.21
Suites per a llaüt
—Thomas Dunford, llaüt

DS 27.02.21 | DG, 28.02.21 – 11 h
Passió segons sant Mateu
—Centenari de l'estrena
amb l'Orfeó Català

DT 02.03.21
El clave ben temperat
(llibre II)
—Piotr Anderszewski,
piano

DL 22.03.21
Integral dels Concerts de
Brandenburg
—Café Zimmermann

DJ 25.03.21
Passió segons sant Mateu
—Ensemble Pygmalion
& Raphaël Pichon

DV 09.04.21
Passió segons sant Joan
—Monteverdi Choir,
English Baroque
Soloists & Gardiner

DJ 10.06.21
Quadern d'Anna
Magdalena Bach
de J. S. Bach
—Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia

DG 20.06.21
L'organista de la
Notre-Dame de Paris
—Olivier Latry, orgue

DV 02.07.21
L'art de la fuga
—Phantasm & Weiss

#LaMúsicaEnsOmpleDeVida

Confecciona el teu pack a mida i gaudiràs del **15% de descompte** (de 4 a 9 concerts) i del **20% de descompte** (a partir de 10 concerts).
Preus especials per a grups i packs a mida d'entrades. Consulta els descomptes per a menors de 35 anys a www.palaumusica.cat/joves

Més informació a www.palaumusica.cat

Textos

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Arianna a Naxos, Hob. XXVIb:2

Adagio

Teseo mio ben, dove sei? Dove sei tu?

Vicino d'averti mi pareo,
ma un lusinghiero sogno fallace
m'ingannò

Già sorge in ciel la rosea Aurora,
e l'erbe e i fior colora Febo

uscendo dal mar col crine aurato.
Sposo, sposo adorato, dove guidasti
il piè

Forse le fere ad inseguir
ti chiama il tuo nobile ardor.

Ah vieni, ah vieni, o caro,
ed offrirò più grata preda ai tuoi
lacci.

Il cor d'Arianna amante, che t'adora
costante,
stringi, stringi con nodo più tenace,
e più bella la face splenda del nostro
amor.

Soffrir non posso d'esser da te
divisa un sol istante.

Ah di vederti, o caro, già mi strugge
il desio;

ti sospira il mio cor, vieni, vieni idol
mio

Adagio

Teseu, estimat, on ets? On ets?

*Em semblava que eres a prop,
però només era un somni.*

*Ja surt al cel la rosada Aurora,
i herbes i flors colora Febus
sortint del mar amb la seva crinera
d'or.*

*Espòs, espòs adorat, on dirigeixes les
passes,*

*potser a caçar les feres
et crida el teu noble ardor.*

*Ah, vine, vine, oh estimat,
i oferiré una presa més dolça als teus
rulls.*

*El cor de l'enamorada Ariadna, que
t'adora constant,
abraça'l, abraça'l amb musos més
ferms,*

*i llueixi més bella la torxa del nostre
amor.*

*No puc suportar estar separada de tu
ni un instant.*

*I em consumeix, estimat, el desig de
veure't;*

*el meu cor sospira per tu, vine, vine,
estimat*

Aria (largo)

Dove sei, mio bel tesoro,
chi t'invola a questo cor?
Se non vieni, io già mi moro,
né resisto al mio dolor.
Se pietade avete, oh Dei,
secondate i voti miei,
a me torni il caro ben.
Dove sei? Teseo!
Dove sei?

Recitativo

Ma, a chi parlo? Gli accenti Eco
ripete sol.
Teseo non m'ode, Teseo non mi
risponde,
e portano le voci e l'aure e l'onde.
Poco da me lontano esser egli
dovria.
Salgasi quello che più d'ogni altro
s'alza alpestre scoglio; ivi lo
scoprirò.
Che miro? Oh stelle, misera me,
quest' è l'argivo legno!
Greci son quelli!
Teseo! Ei sulla prora!
Ah m'ingannassi almen ...
no, no, non m'inganno.
Ei fugge, ei qui mi lascia in
abbandono.
Più speranza non v'è, tradita io
sono.

Aria (Largo)

*On ets, mon bell tresor,
qui t'ha robat a aquest cor?
Si no vens, em moriré,
no resisteixo el meu dolor.
Si teniu pietat, oh déus,
ajudeu els meus precs,
torneu-me el meu estimat.
On ets? Teseu!
On ets?*

Recitatiu

*Però, a qui parlo? Només l'eco repeteix
les paraules.
Teseu no em sent, Teseu no em respon,
i els vents i les ones s'emporten les
veus.
No pot ser lluny de mi.
Si pujo a la roca que s'alça més alta
que cap altra, el descobriré.
Què veig? Oh, estrelles, pobre de mi,
és el vaixell d'Argos!
Aquells són grecs!
Teseu! És a la proa!
Ah, si almenys m'equivoqués...
No, no, no m'equivoco.
Fuig, em deixa abandonada.
No hi ha cap esperança, m'ha traït.*

Teseo, Teseo, m'ascolta, Teseo!
Ma oimè! vaneggio!
I flutti e il vento lo involano per
sempre agli occhi miei.
Ah siete ingiusti, o Dei,
se l'empio non punite! Ingrato!
Perchè ti trassi dalla morte
dunque tu dovevi tradirmi!
E le promesse, e i giuramenti tuoi?
Spergiuro, infido! hai cor di
lasciarmi.
A chi mi volgo, da chi pietà sperar?
Già più non reggo,
il piè vacilla, e in così amaro istante
sento mancarmi in sen
l'alma tremante.

Aria

A che morir vorrei in sì fatal
momento,
ma al mio crudel tormento
mi serba ingiusto il ciel.
Misera abbandonata non ho chi mi
consola.
Chi tanto amai s'invola barbaro ed
infedel.

*Teseu, Teseu, escolta'm, Teseu!
Però ai! Deliro!
Les ones i el vent el roben
per sempre dels meus ulls.
Ah, sou injustos, oh déus,
si no castigueu el malvat! Ingrat!
Per què et vaig salvar de la mort
si m'havies de trair?
I les teves promeses, els teus juraments?
Perjur, infidel! Tens cor per
abandonar-me!
A qui m'haig de dirigir esperant
pietat?
Ja no ho suportó,
els meus peus vacil·len, i en uns
moments
tan amargs, sento que em manca valor
en l'ànima tremolosa.*

Aria

*Ah, voldria morir en un moment tan
fatal,
però el meu cruel turment
decreta injust el cel.
Pobra abandonada, no tinc ningú que
em consoli,
el que tant vaig estimar se'n va,
bàrbar i infidel.*

Gustav Mahler (1860-1912)

Fünf Rückertlieder – Cinc cançons de Rückert

(selecció)

Textos de Friedrich Rückert (1788-1866)

Ich atmet' einen linden Duft

Ich atmet' einen linden Duft.
Im Zimmer stand
Ein Angebinde
Von lieber Hand,
Ein Zweig der Linde;
Wie lieblich war der Lidenduft!

Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
Brachst du gelinde;
Ich atme leis
Im Duft der Linde
Der Liebe linden Duft.

Aspirava un suau perfum

*Aspirava un suau perfum.
Hi havia a la cambra
el present
d'una mà estimada:
una branca de til·ler;
que dolç era el perfum del til·ler!*

*Que dolç era el perfum del til·ler!
Tu vares trencar lentament
el borró del til·ler;
i ara aspiro suaument
en el perfum del til·ler,
el dolç perfum de l'amor.*

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein goldnes Haar!

Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe!
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar!

Liebst du um Liebe,
O ja – mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar!

Si estimes la bellesa

*Si estimes la bellesa,
oh, no m'estimis a mi!
Estima el sol,
que té una cabellera daurada!*

*Si estimes la joventut,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la primavera,
que és jove cada any!*

*Si estimes els tresors,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la sirena,
que té moltes perles!*

*Si estimes l'amor,
oh, sí... estima'm a mi!
Estima'm sempre,
com jo t'estimaré a tu!*

**Ich bin der Welt abhanden
gekommen**

Ich bin der Welt abhanden
gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit
verdorben;
Sie hat so lange nichts von mir
vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei
gestorben!

Es ist mir auch gar nichts daran
gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält.
Ich kann auch gar nichts sagen
dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der
Welt.

Ich bin gestorben dem
Weltgetümmel
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied.

Estic perdut per al món

*Estic perdut per al món
en què vaig perdre tantes hores;
fa tant de temps que no ha sabut res de
mi,
que es deu pensar que soc mort!*

*No m'importa gens
que em tingui per mort.
I tampoc puc dir-hi res en contra,
car estic veritablement mort per al
món.*

*Estic mort per a l'aldarull del món,
i reposo en un tranquil indret.
Visc sol en el meu cel,
en el meu amor, en la meva cançó.*

Johann Adolph Hasse (1699-1783)
Ària de Cleopatra “Morte col fiero aspetto”,
d’Antonio e Cleopatra

Llibret de Francesco Ricciardi

*Morte col fiero aspetto
orror per me non ha,
s'io posso in libertà
morir sul trono mio,
dove regnai.
L'anima uscir dal petto
libera spera ognor,
sin dalle fasce ancor
sì nobile desio
meco portai.*

*La mort, amb el seu aspecte ferotge
no em causa horror,
si puc morir en llibertat
sobre el meu tron,
en el qual he regnat.
L'ànima espera sempre
sortir lliure del pit,
ja des del bressol
he portat dins meu
aquest noble desig.*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Ària de Cleopatra “É pur così in un giorno /
Piangerò la sorte mia”, de *Giulio Cesare*

Llibret de Nicola Francesco Haym (1679-1729)

Recitative:

*E pur così in un giorno
perdo fasti e grandezze? Ah! fato rio!
Cornelia e Sesto inermi son
nè sanno darmi soccorso
O dio, non resta alcuna speme al viver
mio*

Aria:

*Piangerò la sorte mia
sì crudele e tanto ria
finché vita in petto avrò
Ma poi morta d'ogn'intorno
il tiranno e notte e giorno
fatta spettro agiterò.*

Recitatiu:

*I així en un dia perdo
luxes i grandesa? Ah, destí pervers!
Cornèlia i Sesto estan indefensos,
i no saben com donar-me socors.
Oh déu, no li queda cap esperança a la
meua vida!*

Ària:

*Ploraré la meua sort,
tan cruel i tan perversa,
mentre tingui vida al pit.
Però quan estigui morta,
en tot moment torbaré, dia i nit,
torbaré al tirà convertit en espectre.*

Tomasso Giordani (1751-1798)

Caro mio ben

*Caro mio ben,
Credimi almen,
Senza di te
Languisce il cor.
Il tuo fedel
Sospira ognor
Cessa, crudel,
Tanto rigor!*

*Estimat tresor,
creu-me almenys,
sense tu,
el cor es consumeix.
El teu fidel
sospira sempre
abandona, cruel,
tant de rigor!*

**Alessandro Parisotti (1853-1913) –
Salvator Rosa (1615-1673)**

Se tu m'ami / Star vicino

Text de Paolo Antonio Rolli (1687-1765)

Se tu m'ami, se sospiri,
Sol per me, gentil pastor,
Ho dolor de tuoi martiri,
Ho diletto del tuo amor,
Ma se pensi che soletto
Io ti debba riamar,
Pastorello, sei soggetto
Facilmente a t'ingannar.
Bella rosa porporina
Oggi Silvia aceglierà
Con la scusadella spina
Doman poi la sprezzerà.
Ma degli uomini il consiglio
Io per me non seguirò.
Non perché mi piace il giglio
Gli altri fiori sprezzarò.

*Si m'estimes, si sospires
només per mi, gentil pastor,
pateixo amb els teus martiris,
gaudeixo amb el teu amor.
Però si penses que només a tu
haig de correspondre,
pastoret, que fàcil
serà enganyar-te!
La bella rosa porpra
escollirà avui Silvia,
i amb l'excusa de l'espina
demà la menysprearà.
Però els consells dels homes
jo no seguiré.
No perquè m'agradi el lliri
menysprearé les altres flors.*

Duke Ellington (1899-1974)

(In my) Solitude

Lletra de Eddie DeLange (1904-1949) i Irving Mills (1894-1985)

In my solitude you haunt me
With reveries of days gone by
In my solitude you taunt me
With memories that never die
I sit in my chair
Filled with despair
Nobody could be so sad
With gloom ev'rywhere
I sit and I stare
I know that I'll soon go mad
In my solitude
I'm praying
Dear Lord above
Send back my Love
I sit in my chair
I'm filled with despair
There's no one could be so sad
With gloom ev'rywhere
I sit and I stare
I know that I'll soon go mad
In my solitude
I'm praying
Dear Lord above
Send back my love

*En ma solitud em persegueixes
amb somnis de dies passats.
En ma solitud et burles de mi
amb records que no moren mai.
Sec a la meva cadira
ple de desesperació
ningú no podria estar tan trist
i melangiós enlloc del món.
Sec i fixo la mirada
sé que enfolliré aviat.
En ma solitud
reso:
Oh Senyor del cel,
torna'm qui estimo.
Sec a la meva cadira
ple de desesperació
ningú no podria estar tan trist
i melangiós enlloc del món.
Sec i fixo la mirada
sé que enfolliré aviat.
En ma solitud
reso:
Oh Senyor del cel,
Torna'm qui estimo.*

**Louis Guglielmi (1916-1991) –
Marguerite Monnot (1915-1961)**

La vie en rose

Lletra d'Edit Piaf (1915-1963)

Des yeux qui font baisser les miens
Un rire qui se perd sur sa bouche
Voilà le portrait sans retouches
De l'homme auquel j'appartiens

Quand il me prend dans ses bras
Il me parle tout bas
Je vois la vie en rose
Il me dit des mots d'amour
Des mots de tous les jours
Et ça me fait quelque chose
Il est entré dans mon cœur
Une part de bonheur
Dont je connais la cause
C'est lui pour moi, moi pour lui
dans la vie
Il me l'a dit, l'a juré pour la vie
Et dès que je l'aperçois
Alors je sens en moi
Mon cœur qui bat.

*Ulls que fan baixar els meus,
un riure que es perd en la seva boca,
heus ací el retrat sense retocs
de l'home a qui pertanyo.*

*Quan en pren en els seus braços
i em parla em veu baixa
veig la vida en rosa.
Em diu paraules d'amor,
les paraules de tots els dies,
i això em fa sentir alguna cosa.
Ha entrat en el meu cor
un mica de felicitat
de la qual conec la causa.
Ell és per a mi, jo per a ell en la vida.
M'ho digué, m'ho jurà per la vida.
I des que el veig,
sento dintre meu
el meu cor que bateja.*

Hold me close and hold me fast,
This magic spell you cast,
This is la vie en rose.
When you kiss me heaven sights
and thought I close my eyes,
I see la vie en rose.
When you press me to your heart
I'm in a world apart,
a world where roses bloom
and when you speak angels sing
from above,
Everyday words seen to turn into
love songs.
Give your heart and soul to me
and life will always be
la vie en rose.

*Abraça'm fort i abraça'm de pressa,
vas llançar aquest encanteri màgic,
aquesta és la vida en rosa.
Quan em beses miro al cel
i penso en tancar els ulls,
veig la vida en rosa.
Quan m'estrenys contra el teu cor
em sento en un món a part,
un món on floreixen les roses
i quan parles els àngels canten des del
cel.
Les paraules quotidianes han
esdevingut
cançons d'amor.
Dóna'm el teu cor i la teva ànima
i la vida serà sempre
la vida en rosa.*

També et pot
interessar...

Palau Grans Veus
Javier Camarena, tenor
—Debut al Palau

Javier Camarena, tenor
Ángel Rodríguez, piano

Obres de G. Donizetti, V. de Crescenzo, P. Tosti, Tagliaferri-
Bovio-Valente, M. Legrand, J. Guerrero, A. Domínguez i J.A.
Jiménez

Dilluns, 18.01.21 – 20 h
Sala de Concerts

Preus: de 20 a 100 euros

Palau Grans Veus
Piotr Beczala, tenor
—Àries d'òpera i cançons

Piotr Beczala, tenor
Pianista per determinar

Programa a determinar

Dijous, 13.05.21 — 20 h
Sala de Concerts

Preus: de 40 a 80 euros

Palau Grans Veus

Philippe Jaroussky & Emöke Barath

—Storia di Orfeo

Emöke Barath, soprano

Philippe Jaroussky, contratenor

Ensemble Artaserse

Obres d'A. Sartorio, C. Monteverdi, B. Marini, L. Rossi, D.
Castello i J. Rosenmüller

Diumenge, 27.06.21 — 20h

Sala de Concerts

Preus: de 20 a 100 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
VALORES ESCÉNICOS Y DE LA ARTE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Dipòsit legal: B 885-2021